

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(Asean Economics Community, AEC) ของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่” ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การผลิตลำไย และการส่งออกลำไย

ตอนที่ 3 การปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 4 การเตรียมความพร้อมของเกษตรกรในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม ซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ อาชีพหลัก และอาชีพรอง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	227	76.2
หญิง	71	23.8
อายุ		
30ปีหรือน้อยกว่า	3	1.0
31 – 40 ปี	37	12.4
41 - 50 ปี	114	38.3
51 - 60 ปี	125	41.9
61 ปีหรือมากกว่า	19	6.4
ต่ำสุด = 28 ปี สูงสุด = 68 ปี เฉลี่ย = 49.23 ปี S.D. = 6.591		
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	0.7
ประถมศึกษาปีที่ 4	60	20.1
ประถมศึกษาปีที่ 6	81	27.2
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	65	21.8
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	43	14.4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	22	7.4
ปริญญาตรี	25	8.4
อาชีพหลัก		
การเกษตร	260	87.2
ค้าขาย	31	10.4
อื่น ๆ	7	2.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพรอง		
การเกษตร	38	12.8
รับจ้าง	217	72.8
ค้าขาย	43	14.4

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นสภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการอบรมโครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2555 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 76.2 เป็นเพศชาย และอีกร้อยละ 23.8 เป็นเพศหญิง

อายุ เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.9 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี รองลงมา ร้อยละ 38.3 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และน้อยที่สุดร้อยละ 1 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี โดยเกษตรกรมีอายุต่ำสุด 28 ปี และอายุสูงสุด 68 ปี อายุเฉลี่ย 49.23 ปี มีค่าเบี่ยงเบน 6.591

ระดับการศึกษา เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 27.2 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา ร้อยละ 21.8 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่ได้รับการศึกษา

อาชีพหลัก ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.2 เป็นเกษตรกร รองลงมา ร้อยละ 10.4 มีอาชีพหลักค้าขาย และร้อยละ 2.3 มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ข้าราชการบำนาญและธุรกิจส่วนตัว

อาชีพรอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.8 ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพรอง รองลงมา ร้อยละ 14.4 มีอาชีพรองคือค้าขาย และร้อยละ 12.8 มีอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพรอง

ตารางที่ 4.2 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และแรงงานในครัวเรือนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัด
เชียงใหม่

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครัวเรือน		
1-2 คน	25	8.4
3-4 คน	195	65.4
5-6 คน	72	24.2
7 คนขึ้นไป	6	2.0
ต่ำสุด = 1 คน สูงสุด = 8 คน เฉลี่ย = 3.93 คน S.D. = 1.086		
จำนวนสมาชิกชายในครัวเรือน		
ไม่มี	6	2.0
มี	292	98.0
1-2 คน	206	69.1
3-4 คน	85	28.5
5-6 คน	1	0.3
ต่ำสุด = 1 คน สูงสุด = 5 คน เฉลี่ย = 2.02 คน S.D. = 0.901		
จำนวนสมาชิกหญิงในครัวเรือน		
ไม่มี	2	0.7
มี	296	99.3
1-2 คน	237	79.5
3-4 คน	59	19.8
ต่ำสุด = 1 คน สูงสุด = 4 คน เฉลี่ย = 1.91 คน S.D. = 0.740		
จำนวนแรงงานด้านการเกษตรทั้งหมดในครัวเรือน		
1 - 2 คน	215	72.1
3 - 4 คน	78	26.2
5 - 6 คน	5	1.7
ต่ำสุด = 1 คน สูงสุด = 5 คน เฉลี่ย = 2.25 คน S.D. = 0.800		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนแรงงานด้านการเกษตรชายในครัวเรือน		
ไม่มี	6	2.0
มี	292	98.0
1 - 2 คน	284	95.3
3 - 4 คน	8	2.7
ต่ำสุด = 1 คน สูงสุด = 3 คน เฉลี่ย = 1.30 คน S.D. = 0.517		
จำนวนแรงงานด้านการเกษตรหญิงในครัวเรือน		
ไม่มี	56	18.8
มี	242	81.2
1 - 2 คน	238	79.9
3 - 4 คน	4	1.3
ต่ำสุด = 1 คน สูงสุด = 3 คน เฉลี่ย = 1.22 คน S.D. = 0.453		

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นถึงจำนวนของสมาชิกและแรงงานในครัวเรือนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการอบรมโครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2555 พอสรุปได้ดังนี้

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 35.9 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 31.2 มีจำนวนสมาชิก 4 คน และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเพียงคนเดียว มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุด 8 คน น้อยที่สุด 1 คน เฉลี่ย 3.93 คน โดยแยกเป็น

1) สมาชิกชายในครัวเรือน มีครัวเรือนเกษตรกรเพียงร้อยละ 2.0 เท่านั้นที่ไม่มีสมาชิกครัวเรือนเป็นเพศชาย ครัวเรือนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.0) มีสมาชิกในครัวเรือนเป็นเพศชาย โดย

ร้อยละ 69.41 มีจำนวนสมาชิกชายในครัวเรือน ชาย 1 – 2 คน รองลงมาร้อยละ 28.5 มีสมาชิกในครัวเรือนชาย 3 – 4 คน และร้อยละ 0.3 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเป็นเพศชาย มากกว่า 5 คนขึ้นไป โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเป็นเพศชายต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 5 คน เฉลี่ย 2.02 คน

2) สมาชิกหญิงในครัวเรือน มีครัวเรือนเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่มีสมาชิกเป็นเพศหญิง ครัวเรือนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 99.3) มีสมาชิกเป็นเพศหญิง และครัวเรือนเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.5) มีสมาชิกหญิงในครัวเรือน ชาย 1 – 2 คน รองลงมาร้อยละ 19.8 มีสมาชิกในครัวเรือนหญิง 3 – 4 คน และร้อยละ 0.7 ไม่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเป็นเพศหญิง โดยต่ำสุดมีสมาชิกเป็นเพศหญิง 1 คน และสูงสุด 4 คน ค่าเฉลี่ย 1.91 คน

จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน เกษตรกรผู้ปลูกกล้วยในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.1 มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน 1-2 คน รองลงมาร้อยละ 26.2 มีจำนวนแรงงาน 3- 4 คน และร้อยละ 1.7 มีจำนวนแรงงานสมาชิกตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป โดยมีแรงงานต่ำสุด 1 คน สูงสุด 5 คน เฉลี่ย 2.25 คน โดยแยกเป็น

1) แรงงานชาย ครัวเรือนเกษตรกรร้อยละ 2.0 ไม่มีแรงงานชายในครัวเรือน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.0) มีแรงงานชายในครัวเรือน ครัวเรือนของเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.3) มีแรงงานด้านการเกษตรเป็นเพศชายในครัวเรือน 1 – 2 คน รองลงมาร้อยละ 2.7 มีแรงงาน 3 – 4 คน โดยมีแรงงานชายในครัวเรือน 1 คนต่ำสุด สูงสุด 3 คน และค่าเฉลี่ย 1.30 คน

2) แรงงานหญิง ครัวเรือนเกษตรกรร้อยละ 18.8 ไม่มีแรงงานหญิง แต่ครัวเรือนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.2) มีแรงงานหญิง ครัวเรือนเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.9) มีแรงงานด้านการเกษตรเป็นเพศหญิงในครัวเรือน 1 – 2 คน รองลงมาร้อยละ ร้อยละ 1.3 มีแรงงานหญิง 3 – 4 คน โดยมีแรงงานหญิงในครัวเรือน 1 คนต่ำสุด สูงสุด 3 คน และค่าเฉลี่ย 1.22 คน

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ รายได้ต่อครัวเรือน รายได้จากการปลูกลำไย แหล่งเงินทุน สภาพหนี้สิน การถือครองที่ดินทั้งหมด ขนาดพื้นที่ปลูกลำไย และพันธุ์ลำไยที่ปลูก ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
n=298		
รายได้ครัวเรือนต่อปี		
50,001 – 100,000 บาท	16	5.4
100,001 – 150,000 บาท	74	24.8
150,001 – 200,000 บาท	81	27.2
200,001 บาทหรือมากกว่า	127	42.6
ต่ำสุด=80,000 บาท สูงสุด = 1,200,000 บาท เฉลี่ย = 227,396.64 บาท S.D.=137,401.554		
รายได้จากการปลูกลำไยต่อปี		
50,000 บาทหรือน้อยกว่า	65	21.8
50,001 – 100,000 บาท	69	23.2
100,001 – 150,000 บาท	81	27.2
150,001 – 200,000 บาท	48	16.1
200,001 บาทหรือมากกว่า	35	11.7
ต่ำสุด = 20,000 บาท สูงสุด = 800,000 บาท เฉลี่ย= 135,265.77 บาท S.D. =108,170.297		
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการเกษตร		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทุนตนเอง	167	31.8
ธ.ก.ส.	215	41.0
กองทุนหมู่บ้าน	111	21.1
ญาติพี่น้อง	6.1	10.7

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สภาพหนี้สิน		
ไม่มี	60	20.1
มี	238	79.9
50,000 บาทหรือน้อยกว่า	155	52.0
50,001 – 100,000 บาท	38	12.8
100,001 – 150,000 บาท	9	3.0
150,001 – 200,000 บาท	13	4.4
200,001 บาทหรือมากกว่า	23	7.7
ต่ำสุด= 10,000 บาท สูงสุด = 700,000 บาท เฉลี่ย = 72,838.93 บาท S.D. = 122,374.629		

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงสภาพพื้นฐานเศรษฐกิจของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้
 รายได้ต่อครัวเรือนต่อปี เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 42.6 มีรายได้ตั้งแต่ 200,000 บาทขึ้นไป
 รองลงมาร้อยละ 27.2 มีรายได้ระหว่าง 150,001 – 200,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 5.4 มีรายได้
 ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท โดยมีรายได้น้อยที่สุดคือ 80,000 บาท รายได้มากที่สุด 1,200,000 บาท
 ซึ่งรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 227,396.64 บาท และค่าเบี่ยงเบน 137,401.554

รายได้จากการปลูกลำไยต่อปี เกษตรกรผู้ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.2 มีรายได้ระหว่าง 100,001
 – 150,000 บาท รองลงมาร้อยละ 23.2 มีรายได้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท และร้อยละ 11.7
 มีรายได้มากกว่า 200,000 บาท โดยรายได้น้อยที่สุดจากการปลูกลำไยคือ 20,000 บาท รายได้มาก
 ที่สุด 800,000 บาท รายได้เฉลี่ย 135,265.77 บาท และค่าเบี่ยงเบน 108,170.297

แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่(ร้อยละ 41.0) ใช้แหล่งเงินทุนในการ
 ผลิตลำไยจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ รองลงมา ร้อยละ 31.8 ใช้ทุนตนเอง ร้อยละ 21.1
 ใช้กองทุนหมู่บ้าน และร้อยละ 6.1 ใช้เงินทุนจากญาติพี่น้องเป็นแหล่งเงินทุนตามลำดับ

สภาพการเป็นหนี้สิน เกษตรกรมีเพียงร้อยละ 20.1 เท่านั้นที่ไม่มีหนี้สินส่วนใหญ่ร้อยละ
 79.9 มีหนี้สิน โดยเกษตรกรร้อยละ 52.0 มีหนี้สินน้อยกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 12.8 มีหนี้สินระหว่าง

50,001 – 100,000 บาท และร้อยละ 3.0 มีหนี้สินระหว่าง 100,001 – 150,000 บาท โดยหนี้สินเฉลี่ย 72,838.93 บาท ต่ำสุด 10,000 บาท สูงสุด 700,000 บาท ค่าเบี่ยงเบน 122,374.629

ตารางที่ 4.4 ขนาดพื้นที่ถือครองของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ขนาดพื้นที่ถือครอง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่	107	35.9
6 - 10 ไร่	89	29.9
11 - 15 ไร่	46	15.4
16 - 20 ไร่	28	9.4
21 ไร่ หรือมากกว่า	28	9.4
ต่ำสุด = 2.00 ไร่ สูงสุด = 42.00 ไร่ เฉลี่ย = 10.00 ไร่ S.D. = 7.322		

ขนาดพื้นที่ถือครอง จากตารางที่ 4.4 พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 35.9 มีที่ดินน้อยกว่า 5 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 29.9 มีพื้นที่ถือครองอยู่ระหว่าง 6 – 10 ไร่ ร้อยละ 15.4 มีพื้นที่ถือครองอยู่ระหว่าง 11 – 15 ไร่ ร้อยละ 9.4 มีขนาดพื้นที่ระหว่าง 16 – 20 ไร่ และมีพื้นที่ตั้งแต่ 21 ไร่ขึ้นไปเท่ากัน ซึ่งเกษตรกรมีพื้นที่ถือครองน้อยที่สุด 2.00 ไร่ มีพื้นที่ถือครองมากที่สุด 42.00 ไร่ เกษตรกรมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 10.00 ไร่ และมีค่าเบี่ยงเบน 7.322

ตารางที่ 4.5 สภาพพื้นที่ถือครองที่ดินของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

สภาพพื้นที่ถือครองที่ดิน	จำนวน(ไร่)	ร้อยละ
ของตนเอง	2,921.50	93.43
โฉนด	1,287.50	41.17
นส.3	309.25	9.89
สปก.	752.50	24.07
อื่น ๆ	572.25	18.30
เช่าผู้อื่น	143.50	4.59
อาศัยผู้อื่นทำ	62.00	1.98
รวมทั้งหมด	3,127.00	100

สภาพการถือครองของพื้นที่ จากตารางที่ 4.5 พบว่าพื้นที่ถือครองทางการเกษตรส่วนใหญ่จะเป็นของตนเอง (ร้อยละ 93.43) มีเพียงร้อยละ 4.59 และ 1.98 ที่เกษตรกรเช่าผู้อื่น และอาศัยผู้อื่นทำ เอกสารแสดงสิทธิ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.17) เป็นโฉนดที่ดิน ร้อยละ 24.07 และ 9.89 เป็นสปก. และ นส.3 ส่วนเอกสารอื่น ๆ อันได้แก่ สปก. ภบท. ใบตอบรับ และมีบางส่วนที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์แต่เป็นที่ของตนเองเพราะจับจองทำกินมานาน มีร้อยละ 18.30

ตารางที่ 4.6 ขนาดพื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมดของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ขนาดพื้นที่ปลูก	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่	141	47.3
6 - 10 ไร่	93	31.2
11 - 15 ไร่	41	13.8
16 - 20 ไร่	20	6.7
21 ไร่ หรือมากกว่า	3	1.0
ต่ำสุด = 1.00 ไร่ สูงสุด = 42.00 ไร่ เฉลี่ย = 7.64 ไร่ S.D. = 6.017		

ขนาดพื้นที่ปลูกลำไย จากตารางที่ 4.6 พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.3) มีขนาดพื้นที่ปลูกลำไย น้อยกว่า 5 ไร่ รองลงมาร้อยละ 31.2 มีพื้นที่ปลูกลำไย อยู่ระหว่าง 6 – 10 ไร่ และมีเพียง ร้อยละ 1.0 เท่านั้นที่มีพื้นที่ปลูกลำไย 21 ไร่หรือมากกว่า พื้นที่ปลูก ลำไยต่ำสุด 1.00 ไร่ สูงสุด 42.00 ไร่ พื้นที่ปลูกเฉลี่ย 7.64 ไร่ ค่าเบี่ยงเบน 6.017 ไร่

ตารางที่ 4.7 ขนาดพื้นที่ปลูกลำไยที่ให้ผลผลิตแล้วของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ขนาดพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่	155	52.0
6 – 10 ไร่	100	33.6
11 - 15 ไร่	26	8.7
16 - 20 ไร่	14	4.7
21 ไร่ หรือมากกว่า	3	1.0
ต่ำสุด = 1.00 ไร่ สูงสุด = 42.00 ไร่ เฉลี่ย = 6.91 ไร่ S.D. = 5.651		

จากตารางที่ 4.7 พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.0) มีพื้นที่ลำไยที่ให้ผลผลิตแล้ว น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่ รองลงมาร้อยละ 33.6 มีพื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว 6 -10 ไร่ และมีเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้น ที่มีพื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว 21 ไร่หรือมากกว่า โดยที่พื้นที่ลำไยที่ให้ผลผลิตแล้วต่ำสุด 1.00 ไร่ สูงสุด 42.00 ไร่ เฉลี่ย 6.91 ไร่ ค่าเบี่ยงเบน 5.651 ไร่

ตารางที่ 4.8 ขนาดพื้นที่ปลูกลำไยที่ยังไม่ให้ผลผลิตของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ขนาดพื้นที่ปลูก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	246	82.6
มี	52	17.4
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่	41	13.8
6 - 10 ไร่	6	2.0
11 – 15 ไร่	4	1.3
ต่ำสุด = 0.25 ไร่ สูงสุด = 13.00 ไร่ เฉลี่ย = 4.24 ไร่ S.D. = 3.804		

จากตารางที่ 4.8 พบว่าเกษตรกรส่วนน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 17.4) ที่เพิ่งปลูกลำไยไปและยังไม่ให้ผลผลิต ลำไยที่ยังไม่ให้ผลผลิตมีพื้นที่ต่ำสุด 0.25 ไร่ พื้นที่ยังไม่ให้ผลผลิตพื้นที่สูงสุด 13.00 ไร่ มีค่าเฉลี่ย 4.24 ไร่ ค่าเบี่ยงเบน 3.804

ตารางที่ 4.9 ลักษณะการผลิตลำไยของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ขนาดพื้นที่	ขนาดพื้นที่ผลิตลำไยในฤดู		ขนาดพื้นที่ผลิตลำไยนอกฤดู	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ไร่	156	52.3	28	9.4
6 - 10 ไร่	88	29.5	10	3.4
11 - 15 ไร่	24	8.1	1	0.3
16 - 20 ไร่	10	3.4	1	0.3
21 ไร่หรือมากกว่า	3	1.0	1	0.3
ต่ำสุด	1.00 ไร่		1.00 ไร่	
สูงสุด	36.00 ไร่		26.00 ไร่	
เฉลี่ย	6.57 ไร่		4.81 ไร่	
S.D.	4.629 ไร่		4.751 ไร่	

*เกษตรกร 1 ราย อาจจะมีการผลิตลำไยทั้งในและนอกฤดู

ลักษณะการผลิตลำไยของเกษตรกร จากตารางที่ 4.9 พบว่าเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.30) ผลิตลำไยในฤดู (ลำไยที่มีการเก็บเกี่ยวช่วงเดือนกรกฎาคม - เดือนกันยายนของทุกปี) โดยมีพื้นที่ผลิตลำไยในฤดูสูงสุด 36.00 ไร่ ต่ำสุด 1 ไร่ ค่าเฉลี่ย 6.57 ไร่ ค่าเบี่ยงเบน 4.629 มีเพียงเกษตรกรส่วนน้อย (ร้อยละ 13.76) เท่านั้นที่ผลิตลำไยนอกฤดู พื้นที่ลำไยผลิตนอกฤดูต่ำสุด 1 ไร่ พื้นที่ผลิตลำไยนอกฤดูสูงสุด 26.00 ไร่ ค่าเฉลี่ย 4.81 ไร่ ค่าเบี่ยงเบน 4.751

ตารางที่ 4.10 ชนิดพันธุ์ของลำไยที่ปลูกของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

พันธุ์ลำไย	จำนวน	ร้อยละ
คอหรืออีคอ	298	100.0
สีชมพู	28	9.4
แก้ว	3	1.0

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ชนิดพันธุ์ลำไย จากตารางที่ 4.10 พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด (ร้อยละ 100) ปลูกลำไยพันธุ์อีคอ ในพื้นที่การผลิตลำไยของเกษตรกร มีเพียงเกษตรกรบางรายเท่านั้นที่ปลูกพันธุ์สีชมพู (ร้อยละ 9.4) และพันธุ์แก้ว (ร้อยละ 1.0)

ตารางที่ 4.11 ประสบการณ์ในการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ประสบการณ์การปลูกลำไย	จำนวน	ร้อยละ
10 ปีหรือน้อยกว่า	151	50.7
11 – 20 ปี	88	29.5
21 – 30 ปี	47	15.8
31 – 40 ปี	12	4.0
ค่าสุด = 1 ปี สูงสุด = 35 ปี เฉลี่ย = 13.72 ปี S.D. = 8.074		

ประสบการณ์ในการปลูกลำไย จากตารางที่ 4.11 พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 50.7 มีประสบการณ์ในการปลูกลำไยน้อยกว่า 10 ปี รองลงมาร้อยละ 29.5 มีประสบการณ์ในการปลูกลำไยระหว่าง 11 – 20 ปี และร้อยละ 4 มีประสบการณ์การปลูกลำไยระหว่าง 21 – 30 ปี โดยมีประสบการณ์น้อยที่สุด 1 ปี ประสบการณ์ในการปลูกลำไยสูงสุด 35 ปี เฉลี่ย 13.72 ปี มีค่าเบี่ยงเบน 8.074

1.3 ปัจจัยทางสังคมของเกษตรกร

ปัจจัยทางสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ได้แก่ สภาพการเป็นอาสาสมัครและผู้นำ สภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ประสบการณ์ในการเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรม สัมมนาและดูงานด้านการเกษตร การสื่อสารและแหล่งข้อมูลข่าวสาร ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมของเกษตรกร ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ปัจจัยทางสังคมของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

n=298		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพการเป็นอาสาสมัครและผู้นำชุมชน		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
อกม.	107	35.9
อาสาสมัครเกษตร	83	27.9
ผู้นำชุมชน	60	20.1
ผู้นำกลุ่มอาชีพต่าง ๆ	36	12.1
อสม.	35	11.7
สมาชิก อบต./เทศบาล	35	11.7
การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
กลุ่มลูกค้าฯ.ก.ส.	215	72.1
สหกรณ์การเกษตร	190	63.8
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	72	24.2
กลุ่มกิจกรรมทางการเกษตร	72	24.2
กลุ่มเกษตรกร	35	11.7

จากตารางที่ 4.12 สภาพพื้นฐานทางสังคมของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

สถานภาพการเป็นอาสาสมัครและผู้นำชุมชน เกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการอบรม โครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 35.9 เป็นอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (กรมส่งเสริมการเกษตร) รองลงมาร้อยละ 27.9 เป็นอาสาสมัครเกษตร (ของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) และเกษตรกรร้อยละ 11.7 เป็นอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และเป็นสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่ากัน

การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการ อบรมโครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ส่วน ใหญ่ร้อยละ 72.1 เป็นลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ รองลงมาร้อยละ 63.8 เป็นสมาชิก กลุ่มสหกรณ์การเกษตร เป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มกิจกรรมทางการเกษตรเท่ากัน คือ ร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร คือ ร้อยละ 11.7

ตารางที่ 4.13 การมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

n=298		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประชุม		
ไม่ได้เข้าร่วม	94	31.5
เข้าร่วม	204	68.5
เข้าร่วม 5 ครั้งหรือน้อยกว่า	181	60.7
เข้าร่วม 6 – 10 ครั้ง	8	2.7
เข้าร่วม 11 – 15 ครั้ง	15	5.0
ต่ำสุด = 1 ครั้ง สูงสุด = 15 ครั้ง เฉลี่ย = 3.00 ครั้ง S.D. = 3.217		
ฝึกอบรมสัมมนา		
เข้าร่วม 1 ครั้ง	62	20.8
เข้าร่วม 2 ครั้ง	150	50.3
เข้าร่วม 3 ครั้ง	41	13.8
เข้าร่วม 4 ครั้ง	18	6.0
เข้าร่วม 5 ครั้ง	27	9.1
ต่ำสุด = 1 ครั้ง สูงสุด = 5 ครั้ง เฉลี่ย = 2.32 ครั้ง S.D. = 1.142		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ดูงานด้านการเกษตร		
ไม่ได้เข้าร่วม	95	31.9
เข้าร่วม	203	68.1
เข้าร่วม 1 ครั้ง	116	38.9
เข้าร่วม 2 ครั้ง	67	22.5
เข้าร่วม 3 ครั้ง	17	5.7
เข้าร่วม 4 ครั้ง	3	1.0
ต่ำสุด = 1 ครั้ง สูงสุด = 4 ครั้ง เฉลี่ย = 1.54 ครั้ง S.D. = 0.712		

จากตารางที่ 4.13 สภาพการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

การเข้าร่วมประชุม เกษตรกร ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.46 เข้าร่วมประชุม และมีเกษตรกรอีก ร้อยละ 31.54 ที่ไม่เคยเข้าร่วมประชุมในรอบปีที่ผ่านมา เกษตรกรร้อยละ 60.7 เข้าร่วมประชุมน้อยกว่า 5 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 5.0 เข้าร่วมประชุม 11 – 15 ครั้ง และน้อยสุดร้อยละ 2.7 เข้าร่วมประชุม 6 – 10 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 15 ครั้ง เฉลี่ย 3.00 ครั้ง ค่าเบี่ยงเบน 3.217

การฝึกอบรมสัมมนา เกษตรกรทั้งหมด(ร้อยละ 100.0) เข้าร่วมฝึกอบรมสัมมนา โดย เกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.3) ฝึกอบรม 2 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 20.8 ฝึกอบรมเพียงครั้งเดียว และน้อยที่สุดร้อยละ 6.0 ฝึกอบรม 4 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 5 ครั้ง เฉลี่ย 2.32 ครั้ง ค่าเบี่ยงเบน 1.142

การเข้าร่วมดูงานด้านการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 68.12 มีการเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาดูงานด้านการเกษตร มีเพียงร้อยละ 31.88 ที่ไม่ได้ร่วมศึกษาดูงาน โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 38.9 ดูงาน 1 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 22.5 ดูงาน 2 ครั้ง และน้อยที่สุดร้อยละ 1.0 ดูงานด้านการเกษตรในรอบ ปีที่ผ่านมา 4 ครั้ง เฉลี่ย 1.54 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 4 ครั้ง ค่าเบี่ยงเบน 0.712

ตารางที่ 4.14 สื่อในชุมชนและครอบครัวของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ในชุมชนของท่านมีสื่อชนิดใดบ้าง		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สื่อบุคคล (ผู้นำเกษตรกรในหมู่บ้าน)	275	92.3
หอกระจายข่าว	266	89.3
ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล	188	63.1
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	149	50.0
ศูนย์ไอซีทีชุมชน (ICT)	58	19.5
จุดถ่ายทอดเทคโนโลยี	29	9.7
ห้องสมุดประจำหมู่บ้าน	20	6.7
อื่น ๆ	5	1.7
ในครอบครัวของท่านมีสื่อชนิดใดบ้าง		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
วิทยุ	253	84.9
โทรทัศน์ทั่วไป	168	56.4
โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม	118	39.6
VCD/DVD	104	13.3
โทรทัศน์เคเบิลทีวี	46	15.4
รับเอกสารวิชาการทางการเกษตรเป็นประจำ	42	14.1
อื่น ๆ	29	9.7
รับหนังสือพิมพ์เป็นประจำ	24	8.1

จากตารางที่ 4.14 พบว่าเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่มีสื่อในชุมชนและครอบครัวของเกษตรกรเอง ดังนี้

สื่อในชุมชน เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 92.3 มีผู้นำเกษตรกรในหมู่บ้าน (สื่อบุคคล) รองลงมาร้อยละ 89.3 มีหอกระจายข่าว ร้อยละ 63.1 มีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร

ประจำตำบล ร้อยละ 50.0 มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ร้อยละ 19.5 มีศูนย์ไอซีทีชุมชน (ICT) ร้อยละ 9.7 มีจุดถ่ายทอดเทคโนโลยี ร้อยละ 6.7 มีห้องสมุดประจำหมู่บ้าน และร้อยละ 1.7 มีสื่ออื่น ๆ ในชุมชนอันได้แก่ internet

สื่อในครอบครัว เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 84.9 มีสื่อวิทยุในครอบครัว รองลงมา ร้อยละ 56.4 มีสื่อโทรทัศน์ทั่วไป ร้อยละ 39.6 มีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ร้อยละ 15.4 มีโทรทัศน์เคเบิลทีวี ร้อยละ 14.1 รับเอกสารทางวิชาการเป็นประจำ ร้อยละ 13.3 มี VCD/DVD ร้อยละ 9.7 มีสื่ออื่น ๆ และร้อยละ 8.1 รับหนังสือพิมพ์เป็นประจำ

ตารางที่ 4.15 การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยในจังหวัด เชียงใหม่

n=298		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในรอบปีที่ผ่านมา		
มา		
ไม่เคยติดต่อ	12	4.0
เคย	286	96.0
เคยติดต่อ 5 ครั้งหรือน้อยกว่า	181	60.7
เคยติดต่อ 6 – 10 ครั้ง	51	17.1
เคยติดต่อ 11 – 15 ครั้ง	39	13.1
เคยติดต่อ 16 ครั้งหรือมากกว่า	15	5.0
ต่ำสุด = 1 ครั้ง สูงสุด = 20 ครั้ง เฉลี่ย = 5.96 ครั้ง S.D. = 4.707		

การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในรอบปีที่ผ่านมา จากตารางที่ 4.15พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่(ร้อยละ 96.0) มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีเพียงร้อยละ 4.0 เท่านั้นที่ไม่เคยติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในรอบปีที่ผ่านมา

เกษตรกรที่มีการติดต่อส่วนใหญ่ร้อยละ 60.7 มีการติดต่อน้อยกว่า 5 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 17.1 ติดต่อ 6 – 10 ครั้ง และน้อยที่สุดร้อยละ 5.0 ติดต่อ 16 ครั้งหรือมากกว่า เฉลี่ย 5.96 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 20 ครั้ง ค่าเบี่ยงเบน 4.707

ตารางที่ .16 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่เกษตรกรผู้ผลิตลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับในเรื่องต่าง ๆ

n=298

การรับข้อมูลข่าวสาร	แหล่งข้อมูล (จำนวน/ร้อยละ)										
	ตนเอง	เพื่อนบ้าน	ผู้นำ	เจ้าหน้าที่ รัฐ	เอกชน	สถาบัน การศึกษา	สื่อ สิ่งพิมพ์	VCD/ DVD	สื่อเสียง	โทรทัศน์	Internet
ประชามหาอาเซียน	15 (5.0)	0 (0)	0 (0)	73 (24.5)	0 (0)	30 (10.1)	15 (5.0)	0 (0)	0 (0)	283 (95.0)	59 (19.8)
การปลูกลำไย	193 (64.8)	15 (5.0)	74 (24.8)	298 (100)	0 (0)	193 (64.8)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	59 (19.8)
มาตรฐานของลำไย (AA, A, B, C)	69 (23.2)	75 (25.2)	68 (22.8)	176 (59.1)	217 (72.8)	25 (8.4)	28 (9.4)	4 (1.3)	18 (6.0)	22 (7.4)	27 (9.1)
การทำลำไยคุณภาพเพื่อการ ส่งออก	30 (10.1)	18 (6.0)	40 (13.4)	282 (94.6)	16 (5.4)	223 (74.8)	16 (5.4)	10 (3.4)	7 (2.3)	24 (8.1)	31 (10.4)
ข้อมูลการส่งออกลำไย	0 (0)	0 (0)	0 (0)	291 (97.7)	164 (55.0)	53 (17.8)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	45 (15.1)
ขั้นตอนการส่งออกลำไย	0 (0)	0 (0)	45 (15.1)	298 (100)	209 (70.1)	44 (14.8)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	103 (34.6)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.16 การรับข้อมูลข่าวสาร แบ่งเป็นการรับข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การปลูกถ่าย การมาตรฐานถ่าย การถ่ายถ่ายคุณภาพเพื่อการส่งออก ข้อมูลการส่งออกถ่าย และขั้นตอนการส่งออกถ่าย ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 95.0 รับข้อมูลจากโทรทัศน์ รองลงมาร้อยละ 24.5 จากเจ้าหน้าที่รัฐ ร้อยละ 19.8 จาก internet ร้อยละ 10.1 จากสถาบันการศึกษา รับด้วยตนเองและสื่อสิ่งพิมพ์เท่ากัน คือ ร้อยละ 5.0 ส่วนสื่ออื่น ๆ ได้แก่ เพื่อนบ้าน ผู้นำ เอกชน VCD/DCD และสื่อเสียง เกษตรกรไม่ได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเลย

การปลูกถ่าย เกษตรกรทั้งหมดร้อยละ 100 รับจากเจ้าหน้าที่รัฐ รองลงมาร้อยละ 64.8 ด้้วยตนเองและสถาบันการศึกษา ร้อยละ 24.8 รับจากผู้นำ ร้อยละ 19.8 จาก internet และมีเพียงร้อยละ 5.0 รับจากเพื่อนบ้าน

มาตรฐานของถ่าย เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.8 รับจากเอกชน รองลงมาร้อยละ 59.1 จากเจ้าหน้าที่รัฐ ร้อยละ 22.8 จากผู้นำ จากสื่อสิ่งพิมพ์ จาก internet จากสถาบันการศึกษา จากโทรทัศน์ จากสื่อเสียง และจาก VCD/DVD บ้างตามลำดับ

การถ่ายถ่ายคุณภาพเพื่อการส่งออก เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.6 จากเจ้าหน้าที่รัฐ รองลงมาร้อยละ 74.8 จากสถาบันการศึกษา ร้อยละ 13.4 จากผู้นำ และได้รับข้อมูลจาก internet รับด้วยตนเอง จากโทรทัศน์ จากเพื่อนบ้าน จากเอกชน จากสื่อสิ่งพิมพ์ จาก VCD/DVD และ จากสื่อเสียง บ้างตามลำดับ

การถ่ายถ่ายคุณภาพเพื่อการส่งออก เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.7 จากเจ้าหน้าที่รัฐ รองลงมาร้อยละ 55.0 จากเอกชน ร้อยละ 17.8 จากสถาบันการศึกษา ร้อยละ 15.1 จาก internet

ขั้นตอนการส่งออกถ่าย เกษตรกรทั้งหมด ร้อยละ 100.0 จากเจ้าหน้าที่รัฐ รองลงมาร้อยละ 70.1 จากเอกชน ร้อยละ 34.6 จาก internet ร้อยละ 15.1 จากผู้นำ และร้อยละ 14.8 จากสถาบันการศึกษา

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community, AEC) การผลิตค้าขายคุณภาพ และการส่งออกค้าขาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การผลิตค้าขายคุณภาพ และการส่งออกค้าขาย จำนวน 298 ราย โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผล ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

n=298

ประเด็นคำถาม	คำตอบที่ถูกต้อง	ผู้ตอบได้ถูกต้อง จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
1.ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยความร่วมมือ 3 เสา หลักคือ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และ สังคมและวัฒนธรรม	✓	291	97.7	1
2. การเป็นประชาคมอาเซียนคือ การทำให้ประเทศ สมาชิกอาเซียนเป็นครอบครัวเดียวกัน	✓	268	89.9	4
3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปัจจุบันมี สมาชิก 10 ประเทศ	✓	281	94.3	2
4. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายของการ รวมตัวกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถ การแข่งขันเฉพาะภูมิภาคเอเชีย(ทุกภูมิภาคของโลก)	✗	55	18.5	8
5. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลบังคับใช้ในปี 2558	✓	274	91.9	3
6. การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้มีการ เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	✓	257	86.2	5
7. การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้เกิด การยกเลิกกำแพงภาษีและอุปสรรคทางการค้าสินค้า เกษตร	✓	191	64.1	6
8. ลำไยเป็นพืชที่ประเทศไทยขึ้นบัญชีให้อยู่ในพืชที่ ต้องปกป้อง(ลำไยไม่ได้เป็นพืชที่ต้องปกป้อง)	✗	64	21.5	7

จากตารางที่ 4.17 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการอบรมโครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผล ดังนี้

เกษตรกร ร้อยละ 97.7 มีความรู้เกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย ความร่วมมือ 3 เสาหลัก คือ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม ร้อยละ 94.3 รู้ว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีสมาชิก 10 ประเทศ ร้อยละ 91.9 รับรู้ว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลบังคับใช้ในปี 2558 ร้อยละ 89.9 มีความรู้ในการเป็นประชาคมอาเซียน คือ การทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นครอบครัวเดียวกัน ร้อยละ 86.2 รู้ว่าการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้มีการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ร้อยละ 64.1 รู้ว่าการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้เกิดการยกเลิกกำแพงภาษีและอุปสรรคทางการค้าสินค้าเกษตร สำหรับประเด็นความรู้ที่เกษตรกรรู้น้อยได้แก่ ลำไยไม่ได้เป็นพืชที่ประเทศไทยขึ้นบัญชีให้อยู่ในพืชที่ต้องปกป้อง(พืชที่มีความอ่อนไหวสูงหรือพืชที่มีความอ่อนไหว) เกษตรกรรู้เพียงร้อยละ 21.5 เท่านั้น และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 18.5 เท่านั้นที่รู้ว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายของการรวมตัวกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขัน ได้กับทุกภูมิภาคของโลก เกษตรกรส่วนใหญ่ยังเข้าใจว่าการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายรวมตัวกันเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและแข่งขันกันในภูมิภาคเอเชียเท่านั้น

ตารางที่ 4.18 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตลำไยคุณภาพ

n=298

ประเด็นคำถาม	คำตอบที่	ผู้ตอบได้ถูกต้อง		อันดับ
	ถูกต้อง	จำนวนคน	ร้อยละ	
1. พันธุ์ลำไยที่เกษตรกรนิยมปลูกมากที่สุดในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนในปัจจุบัน คือ พันธุ์อีดอ	✓	287	96.3	2
2. ผลผลิตลำไยสดในฤดูของไทยจะเก็บเกี่ยวก่อนจีนประมาณสามเดือน(เก็บเกี่ยวก่อนจีน 1 เดือน)	X	81	27.2	5
3. เกษตรกรใช้สารโพแทสเซียมคลอเรต (Potassium chlorate, KClO ₃) เพื่อกระตุ้นให้ลำไยออกดอกติดผลทั้งในฤดูและนอกฤดู	✓	290	97.3	1

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	คำตอบที่ถูกต้อง	ผู้ตอบได้ถูกต้อง		อันดับ
		จำนวนคน	ร้อยละ	
4. การผลิตลำไยนอกฤดู มีผลผลิตออกมาในช่วง เดือน ตุลาคม – เดือนมิถุนายน (9 เดือน)	✓	249	83.6	3
5. การยืดอายุลำไยโดยการรมด้วยซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulfur dioxide, SO ₂) สามารถควบคุมการเน่าเสียของผลลำไยจากเชื้อจุลินทรีย์ในระหว่างการขนส่ง	✓	200	67.1	4

จากตารางที่ 4.18 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตลำไยของเกษตรกรผู้ปลูกลำไย ที่ผ่านการอบรมโครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผล ดังนี้

เกษตรกรร้อยละ 97.3 มีความรู้ข่าวสารโปแทสเซียมคลอไรด์ช่วยกระตุ้นให้ลำไยออกดอก ติดผลทั้งในและนอกฤดู ร้อยละ 96.3 รู้ว่าพันธุ์ลำไยที่เกษตรกรนิยมปลูกมากที่สุดในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนบนในปัจจุบัน คือ พันธุ์อีดอ ร้อยละ 83.6 รู้ว่าการผลิตลำไยนอกฤดู มีผลผลิตออกมาในช่วงเดือน ตุลาคม – เดือนมิถุนายน (9 เดือน) ร้อยละ 67.1 รู้ว่าการยืดอายุลำไยโดยการรมด้วยซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulfur dioxide, SO₂) สามารถควบคุมการเน่าเสียของผลลำไยจากเชื้อจุลินทรีย์ในระหว่างการขนส่ง แต่สำหรับประเด็นเรื่องผลผลิตลำไยสดในฤดูของไทยจะเก็บเกี่ยวก่อนจีน 1 เดือนนั้น เกษตรกรยังรับรู้ได้น้อย มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 27.2 เท่านั้นที่รู้

ตารางที่ 4.19 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งออกลำไย

n=298

ประเด็นคำถาม	คำตอบที่ถูกต้อง	ผู้ตอบได้ถูกต้อง		อันดับ
		จำนวนคน	ร้อยละ	
1. ลำไยไทยส่งออกในรูปแบบลำไยสดมากกว่าลำไยอบแห้ง	✓	211	70.8	3
2. ลำไยที่ส่งออกให้มีความปลอดภัยจากศัตรูพืชและความเสียหายอันเนื่องมาจากศัตรูพืชเท่านั้น ไม่รวมถึงความเสียหายเนื่องมาจากอุณหภูมิต่ำหรือสูง(รวมความเสียหายเนื่องมาจากอุณหภูมิต่ำหรือสูงด้วย)	✗	89	29.9	5
3. ประเทศคู่ค้าลำไยที่สำคัญของประเทศไทยคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน	✓	277	93.0	1
4. ประเทศคู่แข่งในการผลิตลำไยของประเทศไทยคือ ประเทศเวียดนาม	✓	277	93.0	1
5. ประเทศเวียดนามเป็นคู่แข่งในการส่งออกลำไยอบแห้งของไทยเท่านั้น	✓	171	57.4	4
6. ชาวจีนถือว่าเนื้อลำไยเป็นยาที่สำคัญชนิดหนึ่ง มีสรรพคุณบำรุงเลือด หัวใจและม้าม ช่วยชะลอความชราต่อต้านมะเร็ง	✓	277	93.0	1
7. การตรวจสอบสารตกค้างซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในลำไยส่งออกไปประเทศจีนต้องมีค่าไม่เกิน 50 ppm	✓	238	79.9	2

จากตารางที่ 4.19 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งออกลำไยของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการอบรม โครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผล ดังนี้

เกษตรกรร้อยละ 93.0 มีความรู้ว่า ประเทศคู่ค้าลำไยที่สำคัญของประเทศไทยคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศคู่แข่งในการผลิตลำไยของประเทศไทย คือ ประเทศเวียดนาม และชาวจีนถือว่าเนื้อลำไยเป็นยาที่สำคัญชนิดหนึ่ง มีสรรพคุณบำรุงเลือด หัวใจและม้าม ช่วยชะลอความชราต่อต้าน

มะเร็ง ร้อยละ 79.9 รู้ว่าการตรวจสอบสารตกค้างซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในลำไยส่งออกไปประเทศจีนต้องมีค่าไม่เกิน 50 ppm ร้อยละ 70.8 รู้ว่าลำไยไทยส่งออกในรูปแบบลำไยสดมากกว่าลำไยอบแห้ง ร้อยละ 57.4 รู้ว่าประเทศเวียดนามเป็นคู่แข่งชั้นการส่งออกลำไยอบแห้งกับประเทศไทยเท่านั้น และประเด็นที่เกษตรกรรู้น้อยที่สุดคือลำไยที่ส่งออกให้มีความปลอดภัยจากศัตรูพืชและความเสียหายอันเนื่องมาจากศัตรูพืช ซึ่งรวมถึงความเสียหายเนื่องมาจากอุณหภูมิต่ำหรือสูงด้วย โดยมีเพียงร้อยละ 29.9 เท่านั้นที่รู้เกษตรกรส่วนใหญ่เข้าใจว่าลำไยส่งออกจะต้องมีความปลอดภัยจากศัตรูพืชนั้น

เมื่อพิจารณาระดับความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการผลิตลำไย โดยรวมคะแนนที่ได้ของเกษตรกรแต่ละคนนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อแสดงระดับความรู้ของเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ระดับความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการผลิตลำไย

n=298

ความรู้	จำนวน	ร้อยละ
- ระดับน้อยที่สุด (1 – 4 ข้อ)	8	2.7
- ระดับน้อย (5 – 8 ข้อ)	0	0
- ระดับปานกลาง (9 – 12 ข้อ)	53	17.8
- ระดับมาก (13 – 16 ข้อ)	198	66.4
- ระดับมากที่สุด (17 – 20 ข้อ)	39	13.1
ต่ำสุด = 1 ข้อ สูงสุด = 20 ข้อ เฉลี่ย = 14.51 ข้อ S.D. = 3.173 ข้อ		

จากตารางที่ 4.20 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community ,AEC) และการผลิตลำไยของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเกษตรกรส่วนมาก ร้อยละ 66.4 มีความรู้อยู่ในระดับมาก (ตอบถูกระหว่าง 13 – 16 ข้อ) รองลงมา ร้อยละ 17.8 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ตอบถูกระหว่าง 9 – 12 ข้อ) และน้อยที่สุดร้อยละ 2.7 มีความรู้ในระดับที่น้อยที่สุด (ตอบถูกระหว่าง 1 – 4 ข้อ) โดยเกษตรกรตอบถูกน้อยสุด 1 ข้อ ตอบถูกสูงสุด 20 ข้อ เฉลี่ยตอบถูก 14.51 ข้อ ค่าเบี่ยงเบน 3.173 ข้อ

ตอนที่ 3 การปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก จำนวน 298 ราย โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลตามตารางที่ 4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.21 การปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก

ประเด็น	จำนวนเกษตรกร ที่ปฏิบัติ	n=298	
		ร้อยละ	อันดับ
1. เกษตรกรมีการประเมินความเสี่ยงของพื้นที่ที่จะทำการเพาะปลูกและพื้นที่ใกล้เคียงว่ามีประวัติการใช้พื้นที่ว่ามีโอกาสปนเปื้อนสารพิษและโลหะหนักหรือไม่ ถ้ามีความเสี่ยงให้นำตัวอย่างดินไปตรวจสอบก่อน	81	27.2	22
2. มีการวิเคราะห์ดินก่อนการใส่ปุ๋ย	96	32.2	21
3. มีการใส่ปุ๋ยตามค่าการวิเคราะห์ดิน	79	26.5	23
4. การให้ปุ๋ยเคมีขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตต่อต้น เช่นถ้าติดผลมากก็ใส่ปุ๋ยมาก ติดผลน้อยก็ลดปริมาณลง	214	71.8	15
5. มีการคำนวณปริมาณน้ำที่ลำไยต้องการใช้ในแต่ละวันต่อต้น	61	20.5	24
6. การให้น้ำ มีการให้น้ำแก่ลำไยอย่างเหมาะสม และสม่ำเสมอ	209	70.1	16
7. สำรองการเข้าทำลายของศัตรูพืชและป้องกันกำจัดเมื่อสำรวจพบความเสียหาย	270	90.6	9
8. การป้องกันกำจัดศัตรูลำไยใช้วิธีผสมผสาน	256	85.9	13
9. มีการสำรวจตรวจนับแมลง ศัตรูลำไย ก่อนการใช้สารเคมี	135	45.3	20

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ประเด็น	จำนวนเกษตรกรที่ปฏิบัติ	ร้อยละ	
		ร้อยละ	อันดับ
10. ใช้สารเคมีที่มีการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการในประเทศไทย หรือเป็นไปตามข้อกำหนดของลูกค้า (ห้ามใช้วัตถุอันตรายที่ระบุไว้ในทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ห้ามใช้	285	95.6	4
11. การใช้สารเคมีและการปฏิบัติดูแลต้นลำไยให้มีผลผลิตคุณภาพดี ในรอบปีมีข้อปฏิบัติตามคำแนะนำกรมวิชาการเกษตร	282	94.6	6
12. ไม่พ่นสารเคมีในช่วงดอกบานซึ่งมีการผสมเกสร	274	91.9	7
13. ต้องบันทึกข้อมูลการปฏิบัติจริง เช่น การใช้สารเคมี ปริมาณที่ใช้ การสำรวจและป้องกันกำจัดศัตรูพืช การปฏิบัติในขั้นตอนการผลิตที่มีความสำคัญ ซึ่งมีผลต่อคุณภาพและความปลอดภัยในกระบวนการผลิตตามแบบบันทึก	143	48.0	19
14. มีการตัดแต่งกิ่งลำไยเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพ และป้องกันการเข้าทำลายของโรคและแมลง	289	97.0	2
15. การปฏิบัติและการจัดการตามแผนควบคุมการผลิต	217	72.8	14
16. เก็บเกี่ยวผลในระยะที่เหมาะสมตามเกณฑ์ในแผนควบคุมการผลิต	267	89.6	10
17. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยว ภาชนะบรรจุ และวิธีการเก็บเกี่ยวต้องสะอาดไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพของผลและปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค	285	95.6	4
18. การเก็บเกี่ยวควรทำด้วยความระมัดระวัง โดยใช้กรรไกรคมและสะอาด ตัดข้อผลจากต้น ตัดให้มีใบแรกติดข้อผลไปด้วย	257	86.2	12

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

	n=298		
ประเด็น	จำนวนเกษตรกร ที่ปฏิบัติ	ร้อยละ	อันดับ
19. รวบรวมช่อผลลำไยใส่ตะกร้าพลาสติก หรือข่งไม้ไผ่ที่ กรุภายในด้วยกระดาษหรือกระสอบปุ๋ยที่สะอาด หรือมี ฟองน้ำรองก้นตะกร้าหรือข่ง เพื่อป้องกันไม่ให้ผลกระแทก ซ้ำ	262	87.9	11
20. สถานที่เก็บรักษาผลผลิตต้องสะอาดอากาศถ่ายเทได้ดี และสามารถป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค (อุปกรณ์และพาหะ ในการขนย้ายต้องสะอาด ปราศจากการปนเปื้อนสิ่ง อันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค)	272	91.3	8
21. ในการขนย้ายผลผลิตปฏิบัติด้วยความระมัดระวัง	295	99.0	1
22. ตัดแต่งช่อผล ให้ก้านช่อยาวประมาณ 15 เซนติเมตร และตัดผลที่มีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินกว่าขนาดผลเฉลี่ยใน ช่อนั้นออก เพื่อมีความสม่ำเสมอ โดยยอมให้มีผลที่มีขนาด เล็กในช่อ ปนได้ไม่เกิน 20% ของจำนวนผลในช่อ โดยเรียง ช่อผลใส่ตะกร้าพลาสติก ที่มีแผ่นฟองน้ำบุอยู่	184	61.7	18
23. คัดแยกผลผลิตด้วยคุณภาพไว้ต่างหาก	286	96.0	3
24. คัดแยกช่อผลที่เสียหายจากการเก็บเกี่ยวหรือมีตำหนิจาก โรคและแมลงออก	283	95.0	5
25. การบรรจุลำไยสดเพื่อการส่งออก ใช้ตะกร้าพลาสติก ขนาดบรรจุ 10-11 กิโลกรัมต่อตะกร้า	204	68.5	17

จากตารางที่ 4.21 การปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ประเด็นที่เกษตรกรมีการปฏิบัติกันมาก(มากกว่าร้อยละ 80) ได้แก่ ในการขนย้ายผลผลิตด้วยความระมัดระวัง ปฏิบัติการตัดแต่งกิ่งลำไยเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพ และป้องกันการเข้าทำลายของโรคและแมลง มีการคัดแยกผลผลิตด้วยคุณภาพไว้ต่างหาก ใช้สารเคมีที่มีการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการในประเทศไทย หรือเป็นไปตามข้อกำหนดของลูกค้า (ห้ามใช้วัตถุอันตรายที่ระบุไว้ในทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ห้ามใช้) และมีการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บเกี่ยว ภาชนะบรรจุ และวิธีการเก็บเกี่ยวต้องสะอาด ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผลและปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค มีการคัดแยกช่อผลที่เสียหายจากการเก็บเกี่ยวหรือมีตำหนิจากโรคและแมลงออก มีการใช้สารเคมีและการปฏิบัติดูแลต้นลำไยให้มีผลผลิตคุณภาพดี ในรอบปีมีข้อปฏิบัติตามคำแนะนำกรมวิชาการเกษตร ไม่พ่นสารเคมีในช่วงดอกบานซึ่งมีการผสมเกสร สถานที่เก็บรักษาผลผลิตต้องสะอาดอากาศถ่ายเทได้ดีและสามารถป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค (อุปกรณ์และพาหนะในการขนย้ายต้องสะอาด ปราศจากการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค) มีการสำรวจการเข้าทำลายของศัตรูพืช และป้องกันกำจัดเมื่อสำรวจพบความเสียหาย เก็บเกี่ยวผลในระยะที่เหมาะสมตามเกณฑ์ในแผนควบคุมการผลิต มีการรวบรวมช่อผลลำไยใส่ตะกร้าพลาสติก หรือเข่งไม้ไผ่ที่กรุภายในด้วยกระดาษหรือกระสอบปุยที่สะอาด หรือมีฟองน้ำรองกันตะกร้าหรือเข่ง เพื่อป้องกันไม่ให้ผลกระแทกซ้ำ ทำการเก็บเกี่ยวด้วยความระมัดระวัง โดยใช้กรรไกรคมและสะอาด ตัดช่อผลจากต้น ตัดให้มีใบแรกติดช่อผลไปด้วย ปฏิบัติการป้องกันกำจัดศัตรูลำไยโดยใช้วิธีผสมผสาน

ส่วนประเด็นที่เกษตรกรยังปฏิบัติกันน้อย (น้อยกว่าร้อยละ 50) ได้แก่ การบันทึกข้อมูลการปฏิบัติจริง เช่น การใช้สารเคมี ปริมาณที่ใช้ การสำรวจและป้องกันกำจัดศัตรูพืช การปฏิบัติในขั้นตอนการผลิตที่มีความสำคัญ ซึ่งมีผลต่อคุณภาพและความปลอดภัยในกระบวนการผลิตตามแบบบันทึก ทำการสำรวจตรวจนับแมลงศัตรูลำไย ก่อนการใช้สารเคมี มีการวิเคราะห์ดินก่อนการใส่ปุ๋ย มีการประเมินความเสี่ยงของพื้นที่ที่จะทำการเพาะปลูกและพื้นที่ใกล้เคียงว่ามีประวัติการใช้พื้นที่ว่ามีโอกาสปนเปื้อนสารพิษและโลหะหนักหรือไม่ ถ้ามีความเสี่ยงให้นำตัวอย่างดินไปตรวจสอบก่อน มี การใส่ปุ๋ยตามค่าการวิเคราะห์ดิน และมีการคำนวณปริมาณน้ำที่ลำไยต้องการใช้ในแต่ละวันต่อต้น

เมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมคะแนนที่ได้ของเกษตรกรแต่ละคนนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อแสดงระดับการปฏิบัติของเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ระดับการปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

n=298		
การปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
- ระดับน้อย (6 – 10 ข้อ)	6	2.0
- ระดับปานกลาง (11 – 15 ข้อ)	41	13.8
- ระดับมาก (16 – 20 ข้อ)	170	57.0
- ระดับมากที่สุด (21 – 25 ข้อ)	81	27.2
ต่ำสุด = 10 ข้อ สูงสุด = 25 ข้อ เฉลี่ย = 18.45 ข้อ S.D. = 3.280 ข้อ		

จากตารางที่ 4.22 ระดับการปฏิบัติของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตลำไยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า เกษตรกรส่วนมาก ร้อยละ 57.0 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ปฏิบัติระหว่าง 16 – 20 ข้อ) รองลงมา ร้อยละ 27.2 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ปฏิบัติระหว่าง 21 – 25 ข้อ) และน้อยที่สุด ร้อยละ 2.0 มีการปฏิบัติในระดับน้อย (ปฏิบัติระหว่าง 6 – 10 ข้อ) โดยเกษตรกรปฏิบัติน้อยสุด 10 ข้อ ปฏิบัติสูงสุด 25 ข้อ เฉลี่ยปฏิบัติ 18.45 ข้อ ค่าเบี่ยงเบน 3.280 ข้อ

ตอนที่ 4 การเตรียมความพร้อมของเกษตรกรในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.1 ระดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในเรื่องด้านต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่เชิงความคิดเห็น จำนวน 298 ราย โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลตามตารางที่ 4.23 ดังนี้

ตารางที่ 4.23 ระดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

ประเด็น	ระดับความสำคัญ(จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} (S.D)	ความหมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
	5	4	3	2	1		
1. พัฒนาความรู้ในการปลูกลำไยให้มีคุณภาพมาตรฐานตามที่ตลาดต่างประเทศต้องการ	210 (70.5)	38 (12.8)	47 (15.8)	3 (1.0)	0 (0)	4.51 (0.88)	มากที่สุด
2. พยายามรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันเกษตรกร เพื่อให้มีอำนาจในการเจรจาการค้า	202 (67.8)	64 (21.5)	23 (7.7)	9 (3.0)	0 (0)	4.54 (0.77)	มากที่สุด
3. พัฒนา ประสิทธิภาพในการผลิต ให้มีผลผลิตต่อตันเพิ่มขึ้น	216 (72.5)	56 (18.8)	20 (6.7)	6 (2.0)	0 (0)	4.62 (0.70)	มากที่สุด
4. มีการติดตามข่าวสาร เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	178 (59.7)	49 (16.4)	32 (10.7)	33 (11.1)	6 (2.0)	4.21 (1.14)	มากที่สุด

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

n=298

ประเด็น	ระดับความสำคัญ(จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} (S.D)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	5	4	3	2	1		
5. หาแนวทางในการลดต้นทุนการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	221 (74.2)	42 (14.1)	25 (8.4)	3 (1.0)	7 (2.3)	4.57 (0.87)	มากที่สุด
6. เน้นการผลิตที่มีการลดต้นทุน	218 (73.2)	57 (19.1)	17 (5.7)	3 (1)	3 (1)	4.62 (0.73)	มากที่สุด
7. การผลิตลำไยอินทรีย์	150 (50.3)	46 (15.4)	46 (15.4)	32 (10.7)	24 (8.1)	3.89 (1.34)	มาก
8. การคัดแยกบรรจุหีบห่อ (คัดเกรด)	186 (62.4)	70 (23.5)	33 (11.1)	9 (3.0)	0 (0)	4.45 (0.81)	มากที่สุด
9. การใช้สารเคมีในระดับที่ปลอดภัย	204 (68.5)	82 (27.5)	12 (4.0)	0 (0)	0 (0)	4.64 (0.56)	มากที่สุด
10. การพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ	136 (45.6)	21 (7.0)	68 (22.8)	59 (19.8)	14 (4.7)	3.69 (1.35)	มาก
รวม						4.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.23 ระดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่เชิงความคิดเห็น ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

เกษตรกรให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 ประเด็น เรียงลำดับตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การใช้สารเคมีในระดับที่ปลอดภัย (คะแนนเฉลี่ย 4.64) (2) พัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตให้มีผลผลิตต่อต้นเพิ่มขึ้น และเน้นการผลิตที่

มีการลดต้นทุน (คะแนนเฉลี่ย 4.62) (3) หาแนวทางในการลดต้นทุนการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน (คะแนนเฉลี่ย 4.57) (4) พยายามรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันเกษตรกร เพื่อให้มีอำนาจในการ

เจรจาการค้า (คะแนนเฉลี่ย 4.54) (5) พัฒนาความรู้ในการปลูกกล้วยให้มีคุณภาพมาตรฐานตามที่ตลาดต่างประเทศต้องการ (คะแนนเฉลี่ย 4.51) (6) การคัดแยกบรรจุหีบห่อ (คัดเกรด) (คะแนนเฉลี่ย 4.45) (8) มีการติดตามข่าวสารเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (คะแนนเฉลี่ย 4.21)

ส่วนการเตรียมความพร้อมที่เกษตรกรให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ประเด็น เรียงลำดับตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ (1) การผลิตกล้วยอินทรีย์ (คะแนนเฉลี่ย 3.89) (2) การพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ (คะแนนเฉลี่ย 3.69)

สรุปภาพรวมในระดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยในจังหวัดเชียงใหม่ เกษตรกรให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด (คะแนนรวมเฉลี่ย 4.37)

4.2 ความสามารถในการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมในเรื่องด้านต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยในจังหวัดเชียงใหม่เชิงความคิดเห็น จำนวน 298 ราย โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ได้ผลตามตารางที่ 4.24 ดังนี้

ตารางที่ 4.24 ความสามารถในการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยในจังหวัดเชียงใหม่เชิงความคิดเห็น

n=298

ประเด็น	การปฏิบัติ		
	ด้วยตนเอง จำนวน (ร้อยละ)	ด้วยกลุ่ม จำนวน (ร้อยละ)	ด้วยหน่วยงาน จำนวน (ร้อยละ)
1. พัฒนาความรู้ในการปลูกกล้วยให้มีคุณภาพมาตรฐานตามที่ตลาดต่างประเทศต้องการ	206 (69.1)	51 (17.1)	109 (36.6)
2. พยายามรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันเกษตรกร เพื่อให้มีอำนาจในการเจรจาการค้า	57 (19.1)	224 (75.2)	40 (13.4)
3. พัฒนาประสิทธิภาพในการผลิต ให้มีผลผลิตต่อต้นเพิ่มขึ้น	225 (58.6)	73 (24.5)	86 (28.9)

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

n=298

ประเด็น	การปฏิบัติ		
	ด้วยตนเอง	ด้วยกลุ่ม	ด้วยหน่วยงาน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
4. มีการติดตามข่าวสารเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	237 (79.5)	32 (10.7)	71 (23.8)
5. หาแนวทางในการลดต้นทุนการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	211 (70.8)	91 (30.5)	117 (39.3)
6. เน้นการผลิตที่มีการลดต้นทุน	231 (77.5)	71 (23.8)	73 (24.5)
7. การผลิตลำไยอินทรีย์	235 (78.9)	70 (23.5)	49 (16.4)
8. การคัดแยกบรรจุหีบห่อ(คัดเกรด)	241 (80.9)	133 (44.6)	34 (11.4)
9. การใช้สารเคมีในระดับที่ปลอดภัย	256 (85.9)	45 (15.1)	27 (9.1)
10. การพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ	189 (63.4)	89 (29.9)	161 (54.0)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.24 ความสามารถในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่เชิงความคิดเห็นปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้ ประเด็นด้านการพัฒนาความรู้ในการปลูกลำไยให้มีคุณภาพมาตรฐานตามที่ตลาดต่างประเทศต้องการ เกษตรกรผู้ปลูกลำไยส่วนมาก (ร้อยละ 69.1) มีความเห็นที่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ประเด็นการพยายามรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันเกษตรกรเพื่อให้มีอำนาจในการเจรจาการค้า เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.2) เห็นว่าสามารถปฏิบัติได้ด้วยกลุ่ม

ประเด็นการพัฒนา ประสิทธิภาพในการผลิตให้มีผลผลิตต่อต้นเพิ่มขึ้น เกษตรกรผู้ปลูก
ลำไยส่วนใหญ่(ร้อยละ 58.6) มีความเห็นว่า สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ประเด็นการติดตามข่าวสารเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.5) มีความเห็นว่าสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ประเด็นการหาแนวทางในการลดต้นทุนการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เกษตรกรส่วนใหญ่
(ร้อยละ 70.8) เห็นว่า ประเด็นนี้สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ประเด็นเน้นการผลิตที่มีการลดต้นทุน เกษตรกรส่วนใหญ่(ร้อยละ 77.5) เห็นว่าสามารถ
ปฏิบัติได้ด้วยตัวเอง

ประเด็นการผลิตลำไยอินทรีย์ เกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.9) เห็นว่าสามารถปฏิบัติ
ได้ด้วยตนเอง

ประเด็นการคัดแยกบรรจุหีบห่อ(คัดเกรด) เกษตรกรผู้ปลูกลำไยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.9)
คิดว่าสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ประเด็นการใช้สารเคมีในระดับที่ปลอดภัย เกษตรกรส่วนใหญ่(ร้อยละ 85.9) มีความ
คิดเห็นว่าสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ประเด็นการพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ เกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่
ร้อยละ 63.4 มีความเห็นว่าสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง และร้อยละ 54.0 มีความเห็นว่าหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องต้องเข้ามาให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

5.1 ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรค ของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ในการเตรียม
ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 298 ราย โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลตามตารางที่ 4.25 ดังนี้

ตารางที่ 4.25 ระดับความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

n=298

ประเด็นปัญหาและอุปสรรค	ระดับความสำคัญ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X} (S.D)	ความหมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
	5	4	3	2	1		
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างแท้จริง	14 (4.7)	41 (13.8)	116 (38.9)	120 (40.3)	7 (2.3)	2.78 (0.882)	ปานกลาง
2. ยังไม่เห็นถึงผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	67 (22.5)	107 (35.9)	90 (30.2)	34 (11.4)	0 (0)	3.69 (0.945)	มาก
3. การรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ผลิตลำไยยังไม่ดีเท่าที่ควร	148 (49.7)	100 (33.6)	50 (16.8)	0 (0)	0 (0)	4.33 (0.747)	มาก
4. ความรู้ด้านการผลิตลำไยคุณภาพเพื่อการส่งออก (ปลอดสารตกค้าง) ยังไม่เพียงพอ	0 (0)	0 (0)	19 (6.4)	138 (46.3)	141 (47.3)	1.59 (0.609)	น้อย
5. ตลาดรองรับผลผลิตลำไยทั้งในและนอกประเทศยังไม่เพียงพอ	65 (21.8)	91 (30.5)	142 (47.7)	0 (0)	0 (0)	2.74 (0.794)	ปานกลาง
รวม						3.03	มาก

จากตารางที่ 4.25 ระดับความสำคัญของปัญหาในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่เชิงความคิดเห็น ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

เกษตรกรให้ความสำคัญของปัญหาในการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด เพียงประเด็นเดียวคือ การรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ผลิตลำไยยังไม่ได้เท่าที่ควร (คะแนนเฉลี่ย 4.33)

ส่วนประเด็นปัญหาที่เกษตรกรให้ความสำคัญของปัญหาในการเตรียมความพร้อมในระดับมาก ก็มีเพียงประเด็นเดียวเช่นกัน คือ เกษตรกรยังไม่เห็นถึงผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (คะแนนเฉลี่ย 3.69)

ปัญหาในการเตรียมความพร้อมที่เกษตรกรให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ประเด็น เรียงลำดับตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ (1) ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างแท้จริง (คะแนนเฉลี่ย 2.78) และ (2) ตลาดรองรับผลผลิตลำไยทั้งในและนอกประเทศยังไม่เพียงพอ (คะแนนเฉลี่ย 2.74)

และปัญหาที่เกษตรกรให้ความสำคัญในระดับน้อยที่สุดมีเพียงหนึ่งประเด็น คือ ความรู้ด้านการผลิตลำไยคุณภาพเพื่อการส่งออก(ปลอดสารตกค้าง)ยังไม่เพียงพอ (คะแนนเฉลี่ย 1.59)

สรุปภาพรวมในระดับความสำคัญของปัญหาในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ เกษตรกรให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนรวมเฉลี่ย 3.03)

และประเด็นปัญหาอื่น ๆ ที่เกษตรกรได้เสนอไว้ มีหลายประเด็นซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้ ช่องทางในการรับทราบข้อมูลเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังไม่พอเพียงและทั่วถึง เกษตรกรบางรายคิดว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นเรื่องไกลตัว นโยบายของรัฐที่จะรองรับเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังไม่ชัดเจน การส่งเสริมและสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่รัฐยังไม่เพียงพอ และความรู้และข้อมูลด้านการส่งออกลำไยยังไม่เพียงพอ

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการสอบถามข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ควรมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้แก่เกษตรกร และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมากขึ้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่เกษตรกร และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับเกษตรกรมากที่สุด ซึ่งในขณะนี้เกษตรกรมีการรับทราบข้อมูล มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างกว้าง ๆ ไม่ได้รับรู้ถึงผลกระทบ ผลเสียของการเป็นประชาคมอาเซียน อย่างละเอียด

5.2.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับการผลิตลำไยเพื่อการส่งออก

ในการส่งเสริมการผลิตลำไยของเกษตรกร เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐมีส่วนช่วยในการอบรมให้ความรู้ในด้านการผลิตเพียงอย่างเดียว ยังขาดการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการตลาดลำไยให้แก่เกษตรกร ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรในเรื่องของระบบการส่งออกลำไย ขั้นตอนการส่งออกลำไยไปยังประเทศต่าง ๆ ข้อห้าม ข้อจำกัดในการส่งออกของแต่ละประเทศที่เป็นคู่ค้าลำไยกับประเทศไทย รวมถึงข้อมูลของประเทศคู่แข่งในการผลิตและส่งออกลำไยของประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิต และปรับเปลี่ยนระบบการผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันเมื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

5.2.3 ด้านการรวมกลุ่มกันของเกษตรกร

ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนในการรวมกลุ่มของเกษตรกรอย่างจริงจัง เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองให้แก่เกษตรกรทั้งด้านการจัดหาปัจจัยการผลิต และการจำหน่ายผลผลิต

5.2.4 ด้านการพัฒนาภาษาต่างประเทศ

ทั้งภาครัฐและเอกชนควรมีการให้ความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศอันได้แก่ ภาษาอังกฤษ รวมถึงภาษาของประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียนด้วยตนเองให้กับเกษตรกร เพื่อความสะดวกต่อการติดต่อสื่อสารเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 นี้

